

aurora
LIICEANU

Relații eșuate

Să nu te încurci niciodată
cu un bărbat însurat

POLIROM
2020

Cuprins

O întâlnire cu verdict	5
Istoria lui Eleni.....	29
Istoria Tinei	73
Duplicitate și complicitate	91
Năvodul – lașitate masculină și complicitate feminină.....	97
Promisiuni deșarte și obișnuință	113
Memorie și uitare.....	117
Enigmaticul Charles Lindbergh.....	123
Traiul în trei. Un zid imposibil de trecut.....	137
<i>Gânduri finale</i>	145

Amiru părea să fie un amant priceput. Se lăuda că a avut femei din toată lumea, de diferite rase. Cu timpul, la sfârșit de săptămână, a ajuns să stea la Eleni și să se uite la televizor, fericit că va mânca bine și va lua mâncare și acasă. Eleni nu avea ce vorbi cu el. Ea citea lucrări de medicină și el spăla uneori vasele. Amiru avea un ritual erotic pe care îl considera foarte important. Nu știu dacă era ceva ce făcea în toate relațiile lui cu femeile sau numai cu Eleni. Îi sugea și îi mângâia fiecare deget de la picioare, cu multă sârguință și atenție, considerând probabil că unei femei îi plac asemenea gesturi. Asta îi lua ceva timp.

De câteva ori s-au certat. Uneori aveam impresia că gata, s-au despărțit, dar nu știu cum se făcea că ea dădea peste alt escroc, poate mai civilizată decât Amiru, dar la fel de șmecher, și, dezamăgită, se întorcea la el. Poate din cauza dansului, poate pentru că el o lăsa să citească atât cât voia. Nu știu. Amiru o suna și-i spunea că dacă îl părăsește îi va

merge rău. O avertiza că despărțirea de el va fi o mare nenorocire pentru ea și-i va aduce multă nefericire. Culmea, fiind superstițioasă și înclinată spre irațional, ca toți grecii, după cum susține E.R. Dodds, Eleni îl credea și ceda.

Eleni avea, fără îndoială, o sminteală. Credea în forțe oculte care ne determină destinul. Credea că gândurile negative ale cuiva pot să-ți facă rău, chiar dacă acel cineva îți este prieten. Nu învinovățea pe nimeni, considerând că gândurile negative, nesăbuite vin din destin. Dacă se întâlnea cu cineva și după aceea își uita cheile de la mașină undeva sau i se întâmpla ceva rău, credea că persoana întâlnită îi adusese ghinion. Culmea este că gândul ei nu mergea mai departe, ca și când persoana care-i adusese ghinion nu avea nicio vină, pentru că și ea era influențată de ceva din afara ei. Avea o supunere pe care eu o asociaz cu umilința pe care o accepta. Dar nu în profesie. Avea încredere în ce putea face profesional,

deși știa că întotdeauna există un risc. Dar avea curaj, îi plăcea să riște, avea ceva de aventurieră și era convinsă că se va descurca. În schimb, în viața personală trăia umilința și supunerea oarbă. Era sensibilă la semne, interpreta totul prin semne. Niciodată nu era voința sau dorința ei, ci altcineva determina evenimentele vieții ei.

După moartea ei, Amiru s-a întâlnit cu Tina și i-a făcut avansuri, spunându-i că doar o doctoriță și-ar lua ca parteneră. Nici prin cap nu-i trecea că ar fi fost o relație nepotrivită. Că el era incult, cu puțină școală, incapabil să poarte o discuție...

Mă întreb uneori cum de Eleni nu a avut deloc noroc în iubire, cum de dădea mereu peste bărbați care o umileau, de ce nu-i respingea, de ce nu avea demnitate, de ce nu se respecta pe ea și nu pot înțelege decât dacă iau în considerare faptul că nu uita, nu pierdea din vedere malul. Învățase oare umilința din copilărie și nu putea scăpa de ea? Credea că acolo îi este locul? De ce nu era mândră

de cât de bună doctoriță era, de cât de mult citea, de cât de atentă era să se cultive, de câte cărți își cumpăra, de ce această mândrie, care era legitimă, nu doboră acea umilință?

Mă gândesc la ideea interesantă a lui Alain de Botton după care fiecare dintre cele două persoane care intră într-o relație vine dintr-o provincie. Are o provincie. Această provincie este ceva încâlcit, în care se amestecă genetica, educația din copilărie, obișnuințele, lumea în care ai deschis ochii. Provincia lui Eleni, săracă nu numai material, precară, nu se putea apropia decât de o provincie asemănătoare. Toți bărbații ei veneau din provincii sărace, care îi erau familiare. Cu toate meritele și succesele ei profesionale, nu a putut uita acel mal despre care am vorbit și pe care îl căuta mereu. Oare de ce?

Și de ce cred în aceste idei? Pentru că, chiar în relația de prietenie cu Tina, ea nu plasa pe o poziție de egalitate, ci, dimpotrivă, căuta să păstreze distanța. În fond, amândouă erau doctorițe, școlite în România,

având experiențe comune. Eu eram cea care construiam, prin mine, un liant între ele. Cât nu eram cu ele, Eleni nu încerca să se apropie de Tina. Singura mea explicație este că provincia Tinei era mai bogată, nu era lumea lui Eleni, tatăl Tinei era doctor. Tina se trăgea dintr-o provincie diferită de cea a lui Eleni.

M-am gândit să iau în considerare copilăria ei, acel timp în care se născuse umilința. Aflasem de la ea, care aflase de la unchiul său, fratele mamei, că mama ei era rece, cam aspră și că se spunea despre ea și surorile ei, deci mătușile lui Eleni, că sunt femei rele. Într-o poză în care cred că Eleni are vreo trei-patru ani, mama ei o ține în picioare, ca să-i ajungă la umăr. Nu o ține cu iubire, cu tandrețe, ci o expune, ca pe o realitate, ca pe un obiect. M-aș fi așteptat să stea aplecată către fetița Eleni, dar nu e așa.

Tatăl ei, mi-a mărturisit Eleni, era un om slab, sensibil, afectuos, care îi arăta iubire. Intuiția îmi spune că de la mama ei Eleni a

învățat că, dacă vrei să te iubească cineva, trebuie să dai ceva, să plătești. Cred că, fiind fata cea mică, ea aducea apa de la cișmea, cuminte, ca să fie iubită. Era un copil supus, ascultător.

Am avut mereu impresia că era insașiabilă, își dorea mult iubirea, dar trebuia să o plătească. Uneori mă bate gândul că generozitatea ei era și nativă, dar și o strategie de a obține dragoste. Pentru dragoste trebuie să faci ceva, nimeni nu te iubește pentru tine însuși. Și totuși, voia un anumit fel de iubire, pe care poate că n-o cunoscuse.

Aveam semne și din perioada în care locuise cu mine. Nu știu cum, prin ce întâmplare, se încurcase cu un jurist. Probabil că era dintr-o familie onorabilă. Era un dandy, era cultivat, snob, eu îl știam vag de la evenimentele organizate la Academie, când ea mi-a spus numele lui, mi-am dat seama despre cine e vorba. Nu-l cunoșteam. Cu timpul, am înțeles că era impresionată de el, flatată, dar purtarea lui, faptul că era un